

[Undervisningsministeren.]
dringer til velvillig Modtagelse og Gennemførelse i dette høje Ting.

Formanden: Eksemplarer af samtlige de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Valg af 15 Medlemmer til et Udvalg angaaende Forslag til Lov om Beværtning og Gæstgiveri samt om Handel med stærke Drikke.

Valgt blev: *Hans Rasmussen, Fornæs, Richard Jørgensen, A. C. Mortensen, Peder Nørgaard, Strøm, Ælkær, Jensen (Gørding), Valdemar Sørensen, Hans Conrad Koefoed, Julin, Hans Pinstrup, H. F. Ulrichsen, Fibiger og Prieme.*

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Danmarks Undergrund.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2823; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 1288).

Sagen sattes til Forhandling.

Statsministeren (Stavning): Ved det foreliggende Lovforslag tilsigtes det, at Staten skal overtage Efterforskningen efter, eventuelt Indvindingen af Raastoffer, som maatte findes i Danmarks Undergrund.

Jeg maa straks sige, at dette Lovforslag er næppe gennemførligt i den foreliggende Form, idet den bestaaende Lov, Loven af 1932, fremdeles bliver staaende uanset dette Lovforslag. I Henhold til Loven af 1932 er der som bekendt givet Eneretsbevilling til Løsningen af de nævnte Opgaver, og derfor kan Staten fornuftigvis ikke, paa Trods af denne Lov, af denne Eneretsbevilling, give nye Love og tilside-sætte tidligere Love og de Koncessioner, der maatte være givet i Henhold dertil. Det maa formentlig være det først fornødne at klare sig, hvordan man skal ordne det For-

hold, som er etableret, og dernæst bliver det et senere Spørgsmaal at skaffe de Bevillinger, der i saa Fald maatte blive nødvendige.

Men dette er for saa vidt underordnet. Jeg forstaar, at Forslagsstillerne med det foreliggende Lovforslag har villet rejse Spørgsmaalet om Undersøgelserne i Danmarks Undergrund, har ønsket paa ny at faa en Forhandling herom, og dette kan man formentlig ikke have noget imod. Jeg forudsætter, at Sagen vil blive henvist til et Udvalg her i Tinget, og dette vil jo saa kunne modtage de Oplysninger, der foreligger i Sagen, og optage de Drøftelser, som jo er af den Art, at de nødvendigvis maa foregaa i et nedsat Udvalg.

Jeg skal gøre nogle faa Bemærkninger til det Ønske, der saaledes finder Udtryk gennem det foreliggende Lovforslag.

Den ærede Ordfører for Forslagsstillerne mente, at dette, at man tilbød at lade Staten overtage denne Virksomhed, maatte være særlig tillokkende for Regeringen, og det erkender jeg, at det vilde det have været, hvis dette Tilbud eller dette Forslag var blevet fremsat for en 6—7 Aar siden, da Sagen første Gang behandlede. Nu, da man i Henhold til den da gennemførte Lov har truffet andre Foranstaltninger, tror jeg ikke, man egentlig kan paastaa, at det er tillokkende at optage et Arbejde for at komme ud af de Forhold, som man paa Lovens Grund har etableret.

Jeg skal imidlertid gerne erkende, at om der var blevet givet Tilsagn, dengang Lovforslaget behandlede, vilde det have været den rigtige Fremgangsmaade. Men jeg har ingen Tro til, at der dengang var nogen synderlig Stemning for at bevilge de Millioner til et tvivlsomt Projekt, som det jo altid maa siges at være at give sig til at undersøge noget ukendt med det Formaal eventuelt at finde noget værdifuldt. Det havde imidlertid unægteligt været den lette og den rigtige Form, hvis man dengang havde foretaget de Skridt, som man nu stiller Forslag om at foretage.

Men nu har vi altsaa igennem en Række Aar arbejdet paa Grundlag af den bestaaende Lov, og man kan vel ogsaa nok sige, at vi nu ved noget mere, end vi vidste, da Loven i 1932 blev givet, dog ikke om, hvorvidt og i hvilket Omfang man vilde